

מסורת הש"ס
עם הוספות

עושיין פסין פרק שני עירובין כ.ד.

עין משפט
גר מצוה

(א) לעיל ד': בטרם מאי.
טובא ו. שנת קיי: כלם.
פ"ו מ"א, (ב) פ"ו פכ"ו
מ"ז שנת קיי: (א) [בנת
קיי: פ"ו (ז): י' חו"ו
לקמן צ': ד"ה לשמאל,
(ס) בסוף העמוד.

הגהות הב"ה

(א) גמרא עמיה לוי
סגל דתגן סגל
שפסקא: אמת:
(ב) רש"י ד"ה טורח מן
המדרס דמי ד"ה ע"ס
ד"ה אל ו'ו: (א) היה
מן האון שעדיין היה
מדקס לעמא כל"ס כ"ל
וחיות "קלג טומאה"
מחק: (ד) תוס': ד"ה
לא אמר ו'ו' קרקף צ"ח
סאחיה אמר יכול לנטול
ממנה: (ה) כ"ה ב"ה
דעל מיעוטא לגבי
רובא:

ליקוטי רש"י

כ"ה ב"ה בעלי בתים
שיעורן. מקמייהו.
ברמובי. דעד שקיק
מפולא רמון ס' על עליו
השקל טומאה לוי שעל
המקס פ'ו על פ'ו טומאה
מולא ויהי א"י טומאה
זו רמיתא אל כל און
שעומד למכר טורח נקב
כל שאר א"י טומאה.
טומאה: אם היה על צו
ויהי טומא מדרס לא הוה
מפולא. שפסקא:
ועתו אל טומאה.
שפסקא גמיר. א"י
מפולא טומא מן המדרס
דמיו שפסקא שיהיו
טול י"ה א"י טומא
בגמ' ברי' ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו
לומאה דעדין כי הוא
טומא: ק"ה טומאה לא
קמי' והוה דמיו לא
לומאה ודעיו לוי הוא
למשמתי צ"ח השמיס
לחיותו ומלך טומאה
טומא דלא הוה מיתד ע"ה
למנטל ו'ו ח"ה טומא שרי
נע בעמא כשהיה אל
טומאה. ואמ"ר הגיה
(המדרס בעמוד ב')

הגהות וציונים

[א] בכמה בחי' וראשונים
הא נודע מייעובו שרי:
[ב] בכת"י אפר ס'ה
יחידה. והיא מיוחדת
במיתות ובמני שורוא
במסנן (וכ"ה) ויחידה
דרי' ומחשבת בדיקוסים
המאזורים. וע"ה חילוק
פ"ה ע"ה (דק"ס):
[ג] ח"י"ה (גליון):
[ד] בכת"י וראשונים י"ד
(וכ"ה ו'ו) ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו
ש"ה (דק"ס): [ה] ח"ה
בכת"י:
[ו] אמת פתח (גליון):
כע"ז הוא בכתי' ודרי' ו'ו
וע"ה רטוביא:
וכ"ה דוד: [ז] ג"ל
אחור) (גליון): [ח] ג"ל
יעב"ד ר"ב (גליון):
[ט] חובה"ש שלא הוקף
לדרי' ליתא בכת"י
והדרי' י"ח בכת"י:
בידוריה: [י] בכת"י
יהוה ו'ו (ובניא ליתא
יכול ו'ו) ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו
כל"י ד"לעולם בעינן
וכ"ה ד"ה הידיבור:
[יא] בכת"י הוה טומא
דמי לא הוה מנטל ולא
חזי למדרס ו'ו א"י טומא
אין ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו ו'ו
[כ] צ"ל דמפדס לא אמר
ו'ו לא פריך (ח"כ"ס):

לא אמרן א"א ד"א הוה בית סאתים. אע"פ דלרצנן קרקף פחות מבית סאתים דמי קרקף צ"ח סאתים (ה) לנטול ממנו לאחר משום דאין סגורו שיהו שלשה חילוקים בשלשה משהיון הכל לא אסר מיעוט הנודע לרוב שאינו נודע צ"ח סאתים לא חשיב שזו פחות מבית סאתים

בב"ל ליה לגבי רובה והוה ליה קרקף יותר מבית סאתים ואסור אלא אי איתמר הכי איתמר הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא דלא הוה בית סאתים אבל בית סאתים אסור כמאן כרבנן ורב ירמיה מדיפתי מתני לקולא הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא בית סאתים אבל יותר מבית סאתים אסור כמאן בר' ישי: נטע רובו הרי הוא כחצר ומותר: אמר רב יודה אמר אבימי והוא שעשוין אצטבלאות ורב נחמן אמר יאמ"פ שאין עשוין אצטבלאות מר יהודה אקלע לבי רב הונא בר יהודה חזוהו להנהו דלא עבדי אצטבלאות וקא מבלטלי בגויהו אמר ליה לא סבר דהוה מר להא דאבימי אמר ליה אנא כרב נחמן סבירא לי אמר רב נחמן אמר שמואל קרקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה כיצד הוא עושה פורץ בו פירצה יותר מעשר וגודרו ומעמידו על עשר ומותר איבעיא להו פרץ אמה וגדר אמה [ופרץ אמה וגדרה] עד שהשלימו לוותר מעשר מהו א"ל ל"א הוה דתגן כ"ה ב"ה בעלי בתים שיעורן כרמונים ובעי חוקיה יקב כמוציא זית וסתמו חוזר וניקב כמוציא זית וסתמו עד שהשלימו למוציא רמון מהו וא"ל רבי יוחנן רבי שניתה לנו סגור (ה) שנפסקה אחת מאזוני ותיקנה טמא מדרס נפסקה שניה ותיקנה טהור (בה) הוא המדרס אבל טמא מגע מדרס ואמרת עלה שניא שניא ראשונה דהא קיימא שניה שניה נמי הא קיימא ר' ראשונה ואמרת לן עלה פנים חדשות באו לכאן הכא נמי פנים חדשות באו לכאן קרי עליה לית דין בר אינש איכא דאמרי בגין דין בר נש אמר רב כהנא ר' רחבה שאחורי הבתים אין מבלטלין בו אלא ב' ד' אמות ואמר רב נחמן אם פתח לו פתח מותר למלטל בכ"ו פתח הוקף ומתיר ולא אמרן אלא שפתח ולבסוף הוקף אבל הוקף ולבסוף פתח לא פתח ולבסוף הוקף פשיטא לא צריכא דאית ביה בי דרי מהו דתימא אדעתא דבי דרי עבדיה קמי"ל קרקף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונתבלא מים סבור רבנן למימר כורעים דמו ואסיר אמר להו רב אבא (אבוהי) דרב בריה דרב משרשיא הכי אמרינן משמיה דרבא מים כנוטעים דמו ושרי אמר

אמרן א"א ד"א הוה בית סאתים. אע"פ דלרצנן קרקף פחות מבית סאתים דמי קרקף צ"ח סאתים (ה) לנטול ממנו לאחר משום דאין סגורו שיהו שלשה חילוקים בשלשה משהיון הכל לא אסר מיעוט הנודע לרוב שאינו נודע צ"ח סאתים לא חשיב שזו פחות מבית סאתים

ובב"ל ליה לגבי רוב ויהוה ליה קרקף יותר מבית סאתים ואסור אלא אי איתמר הכי איתמר הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא דלא הוה בית סאתים אבל בית סאתים אסור כמאן כרבנן ורב ירמיה מדיפתי מתני לקולא הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא בית סאתים אבל יותר מבית סאתים אסור כמאן בר' ישי: נטע רובו הרי הוא כחצר ומותר: אמר רב יודה אמר אבימי והוא שעשוין אצטבלאות ורב נחמן אמר יאמ"פ שאין עשוין אצטבלאות מר יהודה אקלע לבי רב הונא בר יהודה חזוהו להנהו דלא עבדי אצטבלאות וקא מבלטלי בגויהו אמר ליה לא סבר דהוה מר להא דאבימי אמר ליה אנא כרב נחמן סבירא לי אמר רב נחמן אמר שמואל קרקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה כיצד הוא עושה פורץ בו פירצה יותר מעשר וגודרו ומעמידו על עשר ומותר איבעיא להו פרץ אמה וגדר אמה [ופרץ אמה וגדרה] עד שהשלימו לוותר מעשר מהו א"ל ל"א הוה דתגן כ"ה ב"ה בעלי בתים שיעורן כרמונים ובעי חוקיה יקב כמוציא זית וסתמו חוזר וניקב כמוציא זית וסתמו עד שהשלימו למוציא רמון מהו וא"ל רבי יוחנן רבי שניתה לנו סגור (ה) שנפסקה אחת מאזוני ותיקנה טמא מדרס נפסקה שניה ותיקנה טהור (בה) הוא המדרס אבל טמא מגע מדרס ואמרת עלה שניא שניא ראשונה דהא קיימא שניה שניה נמי הא קיימא ר' ראשונה ואמרת לן עלה פנים חדשות באו לכאן הכא נמי פנים חדשות באו לכאן קרי עליה לית דין בר אינש איכא דאמרי בגין דין בר נש אמר רב כהנא ר' רחבה שאחורי הבתים אין מבלטלין בו אלא ב' ד' אמות ואמר רב נחמן אם פתח לו פתח מותר למלטל בכ"ו פתח הוקף ומתיר ולא אמרן אלא שפתח ולבסוף הוקף אבל הוקף ולבסוף פתח לא פתח ולבסוף הוקף פשיטא לא צריכא דאית ביה בי דרי מהו דתימא אדעתא דבי דרי עבדיה קמי"ל קרקף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונתבלא מים סבור רבנן למימר כורעים דמו ואסיר אמר להו רב אבא (אבוהי) דרב בריה דרב משרשיא הכי אמרינן משמיה דרבא מים כנוטעים דמו ושרי אמר

מפשוט עדיין דרקומן רב (נמוח דף גה.) דלא אמרינן שצ"ה טומאה ולהר"ר שעשעון מיני"א דמפרש דלא אמרינן שצ"ה טומאה היכא דטומאה צ"ה לו מגופו אחי שפיר ועוד יש לומו רלאון צ"ה מגע מדרס ומדרס יחד כשפתחה לסגול והסגול צ"ה לאון דמי אפשר להיות טומאה לה צ"ה זה וכיון שצ"ה לה כאלה אין שייך לומו גביה שצ"ה לה טומאה ויצי"א רזינא דלא שייך גבי מגע פנים חדשות דאפילו נפסקו שני אזני ריחו לקבל טומאה מגע א"י מיהו לתשמיש אחר ולא נתבטל מדרס מכלל דלא שייך שעה ושעה מתקנו ודעמו להשתמש בו אלא לעוולו א"י נפסקו שני אזניו אפילו מיהו צ"ה דעמו אלא כל א"י פשיטא לא צריכא דאית ביה בי דרי. אדרע נמון דלמר א"ס פתח צ"ח טומאה לנטול פריך דמפרש הש"ס בפתח ולבסוף הוקף ואהא פריך פשיטא אלא אש"ס דמפרש לא אמרן לא פריך דקמ"ל הוקף ולבסוף פתח לא מהני לפסוקי מהני אמוראי דלקמן (ד"ה:) גבי צריכתי: (א)

ב"ב א"ו מ"י פ"ו ע"ס
הלכו ו טו"פ ע"ס
טקין ט:
ג' ד' מ"י ע"ס ס' ה' ע"ס
ו"ב ע"ס פ"ו ע"ס
ה' מ"י פ"ו ע"ס הלל
הלכו צ:
ב"ב ו' מ"י פ"ו ע"ס הלכו
י:
ג' ד' מ"י פ"ו ע"ס מ"ה
שבת הלכו י עור ט"ע
א"י פ"ו ע"ס:
ד' ג' מ"י ע"ס הלכו ו
טו"פ ע"ס א"י ט"ו ע"ס
טקין א':

רבינו הגנאל

דאלכסנו טפי מן שנים
ברובה שרי כרב אחא
דאמרי המיבד ד' אמות
בר"ה ד' אינו היבד עד
שיבדו חן ואלכסנן
ואמר רב בשרא ברי' לן
רבא נמור בפתחו הדיקס
גבוה ו' רוחב ד' מי בעינן
חן ואלכסנן א' לא
ופשטא מיהו דתי' רב
ותנא כזה יורו כל שובתי
אסיקנא שבת.
ההלכתא רבי עקיבא
והלכתא ר' יוסי
ותרויהו לקולא דרפי
אין קטין ופילו לא יש
בה שובתה ולא בית דירה
שרי קרפף יותר מבית
סאתים הוקף לדירה
אם ניטע רובו הרי הוא
כחצר פ"י לא אסיקנא
מותרות חן ודבידי אפינה
דנטיי אלתת כחצר.
ועדין אורת חצר עליו.
אבל אם נזע רובו בא
ודיענו דהיא לא תהפיקה
שוקדפי רשע דירה לפסוק
אמר רבי הוא כגינה ותגן
לא אמרו בית סאתים אלא
בגינה ובקופרין אבל יתר
מיכן אסור. חן כיון שהוא
יתר מבית סאתים אסור
דהא דויעתו אפינה
מותרות חן אמר רב
הונא בריה דר' יהושע
לא אמרי בשבא דועיתה
ובטלה חרות דקפיק
לדירה אלא כיון שהוא
יתר מבית סאתים אבל
בית סאתים מותר. דתגן
אחד גנות אחד חצרות
ואחד קרפפות [רשות
אחת חן] לבלים ששבו
בתוך ולא לבלים ששבו
בתוך הבית ואתקשו לר'
אזנין טמא נמי אפילו בית
סאתים כיון שנועד רובו
רובו ליה מיטוט לגבי
רובו וחשיב כמי שלא
הוקף לדירה כיון שנועד
ליתו כן קרפף יותר מבית
סאתים שלא הוקף לדירה
כסס שרדעיתו שאמר
כשהו ית תשעתו בית
מבית סאתים אלא אי
אמר רב אוחה אמר רב
מיטוט שנועד רובו רב
הונא ב' רב ירמיה
מדפתי מתני לה לקולא
נועד רובו הרי הוא כגינה
ואסור. הא מיעוטו שרי.
אמר רב הונא ברי דר'
יהושע לא אמר אלא
בית סאתים הא יתר
מבית סאתים אפילו
שלא נודע אלא מיעוטו
אסור לו כמאן כרבנן:
אצטבלאות.
המלה ארוות סוסי' הוא
בלשון יוני ופירושו כי
ניטען אילנות ה' בצד זה
בגן העמרת סוסיס בתוך
אורוותם ה' בצד זה
ואסיקא דאע"פ דאיתי
עשויה אצטבלאות מותר
ברב נחמן: אמר רב
נחמן אמר שמואל
קרפף יתר מבית סאתים
שלא הוקף לדירה פריך
בו פירצה יתר מפינה אמות
וחוזר וגודרו לשם דירה
ויזי ויחשב כאילו קפין
כלו לשם דירה אין אם
פריך אמה וגודרה לשם
דירה ועוד פריך אמה
וגדרה לשם דירה עד
שהשלים יתר מ' אמות
גדר לשם דירה נעשה

(ב) ע"י פסחים דף ע"ד: וברשי"ש שם ד"ה בכל התורה וע"י תוס' פ"ג ד"ה אמר, (ג) כ"ב ע"ג: (א) שבת ק"א: לעיל כ"ה, (ד) ליקו"ט ג' ד': סוכה י"ג, (ה) לעיל ח"ו, (ו) ב"ב ג' ד' ע"ג, (ז) ד"ה ע"ב אכסדרה, (ח) דף י"ח ע"ב וע"י תוס' ד"ה (כ"ט) סוכה.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בלילת וכו' ולא נטיל ליה היקף קמה תלמי' וכו' ע"י היקף ממש קמה: (ב) ד"ה היקף ד"ה העולה: (א) ד"ה היקף וכו' על גובה התל והעיל הכולל והר"י פ"ג ד"ה: (ד) תוס' ד"ה מן דשרי וכו' ויפגל נמי ל"ח ט"ה, ויפגל"ה הג' וכו' ש"ס: שבי' דלית כו':

גליון הש"ס

גמי קרפף בית שש וקורה בו בית סאה. ע"י לקמן דף 5 ע"פ תוס' ד"ה אלף שתי:

ליקובי רש"י

מאן דשרי דהא ליבא דירוקן, והלכתא כוונתיה דקיימא לן בכל המורה רב אלף לומתא וכוונתיה לקולא והלכתא כוונתיה לקולא גר מלומתא נטי' ומתירין, והלכתא כוונתיה תפתירין, ויפגל נמי ל"ח ט"ה, ויפגל"ה הג' וכו' ש"ס: שבי' דלית כו':

הנהגות וציונים

(א) בכתיב נוסף מתני ליקולא ארבעה פחות משש"ש פליגי אמר רב יהושע ורבא אמר ר' הושיע מיהו וכו' נמי לענין מחיצה (ע"י רש"י, אולם ע"י ריב"ז, מוכח שלא היה לפניו, דק"ס): (ב) בכתיב והדרי' נוסף או שש"ש מחיצה על שפת התל: (ג) בכ"ב שם איתא רבי ירמיה ביראה, וכו' בביתן דר' ע"א (גליון), וע"י דק"ס ש"ס ר"ב

עושיין פסין פרק שני עירובין

דלית בה דירוקן, שילקרו על בני מצוי הלכך רשות בני מצוי הוא ויני שציל לא אסרי עלה דהוי כחצר קטנה שפירטת לגדולה גדולה מותרת וקטנה אסורה" וציל לא מתקנין ליה גזרה שמה ילמרו לני מועיל לציל דעלמא: באינות לא הוי מיעוץ. דלכך קרפף להיות זו

מאן דשרי" דהא ליבא דירוקן ומאן דאסר זימנין דהוי בה דירוקן ואתי למטלו"י" קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ובא למעטו מיעוטו באילנות לא הוי מיעוט בנה בו עמוד גבוה עשרה ורחב ד' הוי מיעוט פחות מג' לא הוי מיעוט מג' ועד ד' רבה אמר ר' הוי מיעוט ורבא אמר לא הוי מיעוט רבה אמר הוי מיעוט דהא נפיק ליה מתורת לבוד רבא אמר לא הוי מיעוט כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב הרחיק מן הכותל ד' ועשה מחיצה הועיל פחות מג' לא הועיל מג' ועד ד' רבה אמר ר' הועיל רבא אמר אינו מועיל רבה אמר רבא אמר אינו מועיל כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב רב שימו מתני לקולא" טח בו מיט ויכול לעמוד בפני עצמו הוי מיעוט אינו יכול לעמוד בפני עצמו רבה אמר ויהו מיעוט רבא אמר ד' לא הוי מיעוט רבה אמר הוה מיעוט השתא מיהא קאי רבא אמר לא הוי מיעוט כיון דלא יכור למיקם בפני עצמו לא כלום הוא הרחיק מן התל ד' ועשה מחיצה הועיל פחות מג' או"י על שפת התל רב הסדא ורב המנונא חד אמר הועיל וחד אמר לא הועיל תסתים דרב הסדא אמר הועיל דאתמר העושה מחיצה על גבי מחיצה אמר רב הסדא בשבת הועיל "בבבסי הגר לא קנה רב ששת אמר יא"ף בשבת נמי לא הועיל תסתים אמר רב הסדא ומודה ל' רב ששת" ושאם עשה מחיצה על התל שהועיל מאי מעמא הואיל ובאוויר מחיצות העליונות הוא דר בעי רבה בר בר חנה נבלעו מחיצות התחתונות והעליונות קיימות מהו למאי אי לבבסי הגר היינו דירמיה ביראה" דאמר"י ירמיה ביראה אמר רב יהודה" האי מאן דשדא ליפתא אפילא"י

דארעא דגר ואתא ישראל אחרינא רפק בה פורתא בתרא קני קמא לא קני"י מ"ט בעידנא דשדא לא קא שבה כי קא שבהא ממוילא קא משבחה" ואלא לענין שבת הוי מחיצה הנעשה בשבת" ותניא כל מחיצה הנעשה בשבת בין בשוגג בין במזיד שמה מחיצה לאו איתמר עלה אמר רב נחמן לא שנו אלא לזרוק אבל למלטלל אסור כי איתמר דרב נחמן אמורד איתמר איתתא דעבדה מחיצה על גבי מחיצה בבבסי הגר אתא הוא גברא רפק בה פורתא אתא לקמיה דרב נחמן אוקמה בדימיה אתת אורו וקא צווחא קמיה אמר לה מאי איעביד לך דלא מחוקת כדמחוקי אינשי" קרפף בית שלש וקורה בו בית סאה רבא" אמר אויר קירוי מייחרו ורבי זורא אמר"י אין אויר קירוי מייחרו לימא רבא" ורבי זורא בפלוגתא דרב ושמואל קא מיפלגי" דאיתמר אכסדרה בבקעה רב אמר"י מותר למלטלל בבולה ושמואל אמר אין מלטללין אלא בד' אמות רב אמר מותר למלטלל בבולה אמרינן פי תקרה יורד וסותם ושמואל אמר אין מלטללין אלא בארבע אמות לא אמר"י פי תקרה יורד וסותם

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי" דהא ליבא דירוקן ומאן דאסר זימנין דהוי בה דירוקן ואתי למטלו"י" קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ובא למעטו מיעוטו באילנות לא הוי מיעוט בנה בו עמוד גבוה עשרה ורחב ד' הוי מיעוט פחות מג' לא הוי מיעוט מג' ועד ד' רבה אמר ר' הוי מיעוט ורבא אמר לא הוי מיעוט רבה אמר הוי מיעוט דהא נפיק ליה מתורת לבוד רבא אמר לא הוי מיעוט כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב הרחיק מן הכותל ד' ועשה מחיצה הועיל פחות מג' לא הועיל מג' ועד ד' רבה אמר ר' הועיל רבא אמר אינו מועיל רבה אמר רבא אמר אינו מועיל כיון דלא הוי מקום ד' לא חשיב רב שימו מתני לקולא" טח בו מיט ויכול לעמוד בפני עצמו הוי מיעוט אינו יכול לעמוד בפני עצמו רבה אמר ויהו מיעוט רבא אמר ד' לא הוי מיעוט רבה אמר הוה מיעוט השתא מיהא קאי רבא אמר לא הוי מיעוט כיון דלא יכור למיקם בפני עצמו לא כלום הוא הרחיק מן התל ד' ועשה מחיצה הועיל פחות מג' או"י על שפת התל רב הסדא ורב המנונא חד אמר הועיל וחד אמר לא הועיל תסתים דרב הסדא אמר הועיל דאתמר העושה מחיצה על גבי מחיצה אמר רב הסדא בשבת הועיל "בבבסי הגר לא קנה רב ששת אמר יא"ף בשבת נמי לא הועיל תסתים אמר רב הסדא ומודה ל' רב ששת" ושאם עשה מחיצה על התל שהועיל מאי מעמא הואיל ובאוויר מחיצות העליונות הוא דר בעי רבה בר בר חנה נבלעו מחיצות התחתונות והעליונות קיימות מהו למאי אי לבבסי הגר היינו דירמיה ביראה" דאמר"י ירמיה ביראה אמר רב יהודה" האי מאן דשדא ליפתא אפילא"י

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

עין משפט נר מצוה

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

עין משפט נר מצוה

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

מאן דשרי דהא בית דירוקן, ובשציל (ז) לית זיה דירוקן ליתסרו עליה ולפירוט הקוטרים לית זיה דירוקן לא אסרו עלה משום גיפופי: ומאן דאסר זימנין דאית ביה דירוקן, שהצמים שאלל הרחבה יפתחו נמתיקן לרחבה ויפסרו הרחבה על בני מתא

ירמיה (א) בכתיב נוסף מתני ליקולא ארבעה פחות משש"ש פליגי אמר רב יהושע ורבא אמר ר' הושיע מיהו וכו' נמי לענין מחיצה (ע"י רש"י, אולם ע"י ריב"ז, מוכח שלא היה לפניו, דק"ס): (ב) בכתיב והדרי' נוסף או שש"ש מחיצה על שפת התל: (ג) בכ"ב שם איתא רבי ירמיה ביראה, וכו' בביתן דר' ע"א (גליון), וע"י דק"ס ש"ס ר"ב